

MOYA DE FEYTER is de initiatiefnemer van Klimaatdichters en stelde de bundel klimaatgedichten *Zwemlessen voor later samen*. Voor haar meest recente bundel *Massastrandingen* (Vrijdag, 2019) werd ze bekroond met de J. C. Bloempoëzieprijs.

het raderdierkje

in de velden glijdt het licht
een eekhoorn schudt zijn staart
ik spreek geruisloos in lange zinnen

wat voelde het raderdierkje dat na vierentwintig eeuwen siberische permafrost
in rusland werd ontdooid en meteen als een gek aan het kweken sloeg

miste het de mammoeten
had het zin

ik dans met het raderdierkje door struiken vol wellustig roze bloemen
we bespringen elkaar, staren naar elkaars openbarstende cellen
hoe de randen zich samen zuigen, een kern knapt

een druppel ontstaat

het is één grote lek, het leven, de dood
je kunt gaan schreeuwen maar ook dan lekt het voort

ik loop op blote voeten omdat ik het natte gras wil voelen
trap in een doorn van vier centimeter, voel niets dan doorn
de wonde lekt een spoor van rood in groen

in de badkamer is het veilig, alleen in de badkamer
de muggen, de doorns, zelfs de wilde bloemen mogen niet binnen
maar het raderdierkje wel want dat is moe

in bad is alles zachter
zelfs het leven na de dood

we kijken naar elkaar als trillend glas

ik heb een vaste vorm geleend om aan tafel te kunnen zitten
om te kunnen praten met de lichtgevende karetschildpad
die iets wegheeft van een ruimteschip

mijn moeder ligt wakker van mijn pensioen
mijn vader knipt netels uit een andere tuin

hoe leef je samen met een muur van zee
in een wegstervend systeem
in een klein, geheim doosje

een stel wespen klinkt alsof het naar een hoogtepunt zoemt
de versnelling, de piek, de opluchting
de orde van de dag

aan de grenzen van de cirkel gebeuren vreemde dingen
een punt valt in de cirkel, kopieert zichzelf
in kleverige, samengeknoopte ruimtes

ik wil niet naar boven om lucht te happen
de ruimte is elastisch, door ruis uitgesmeerd

weet de karetschildpad dat hij uitdroogt als hij bij mij blijft
zal hij gaan knippen, steeds roder licht uitstoten
dreunen en dan doven

zou ik het kunnen: blijven branden voor wie achterblijft